

אכתה דיוק ארותי

כתב עם שני בחורים חתיכים לא נמוכים, שאוהבים לטייל, לבלות ולעשות כסף, וגם לשוחח על דברים רציניים וזה... דהקא יהיה להם נורא נחמד. אחת היא בלונדינית עם עיניים כחולות והשנייה שחרחרת עם עיניים סגולות-ירוקות. הם לא מוכרחים כל כך להיות גברים, אבל רצוני שיהיו חבי רים אבל לא חשוב. כן חשוב: תמונה.

לי ולי את הארם שבך — או את עולמי המור, שבתוכו יש כל כך הרבה דברים — המהמוג עם צליליו של בטהובן — אפתח לך, על המפתן ותדעי את הכל — כדי לחוש יחדיו את חדרת המאבק.
למה לי לא כותבים מכתבים כאלה?
***

הומור תת-הכרתי של חברתי, שאמרה על חברתה: „אני מכירה אותה באופן אינטימי. יש לנו עוזרת משותפת.“

כסף עם דברים רציניים

לשתיהן אין פיגורה כל כך יפה, אבל החברה אומרים שהן (1159/41) נחמדות, ו- שלא תחשבו שהן כותבות מפני שאין להן עם מי לצאת. סתם. הן מלבסיות בנות 16 ותלמידות תיכון ודוקא נורא רוצות להת-

אופי קצת הרפתקני

או שהוא קצת מבולבל, או שאני (1159/42). קודם הוא מסביר לי בהתאפקות ורציניות רבה, שהוא איננו מאמין בחברות שיכולה להיווצר מהתכתבות, בעיקר בין שני אנשים שאינם מכירים זה את זה. אבל הוא מוכן לנסות, כי יש לו אופי הרפתקני, אתן מבינות. אחר כך הוא מציען שהוא בן 23, ורגיל בהחלט, „ולא ניתנת בתכונה המ- אפשרת לי לקשור קשרי ידידות עם בת מתוך היכרות מקרית, לכן מצאתי לנכון לפנות אליך.“

לא רוצה להתקף

הוא סמל (1159/43). או הוא רוצה להת- כתב עם נערה תל-אביבית כבת 21—18, בעלת מראה חיצוני סביל, גובה בינוני, ש- תועץ להעניק ידיות חמה וכנה ושתייה בעלת חוש-הומור נסבל ושחרחך מסנוביות. הוא שונא סנובים, חוץ מזה הוא איננו רוצה להתקלף בפרהסיה ולציין את מע- לותיו. ברור?

לא נעים לפרסם ברבים מכתב שקיבלת,

בו אומרים לך שזקנת והתקשרת, וכל מיני דברים בלתי נעימים ועצובים כאלה, אך אם אני עושה זאת, הרי זה רק כדי להכי ריח את כל מיני העורכים במערכת זו לעשות משהו בנידון. שלא לדבר על ה- עובדה שזה ממלא לי עוד כמה שורות: „רוצה אני לבוא אליך בהצעה מבלי ל- קחת בחשבון את מידת הקונקרטיב שבה והיא: שתשני את התמונה שבראש מדורך. הסיבה פשוטה. נמאס לי לראות אותך ב- משך שנים באותה פונה ואני משוכנע שאת נראית יפה יותר מזוית אחרת.“

מכיון שהיופי הוא דבר יחסי, אוכל רק זאת להוסיף, שיופיך הנוכחי אבד מחינו במשך הזמן. בגלל הופעתו החרגונית. גם מבחינת ההבעה וגם מבחינת אמנותית, ואין לו תקנה אלא, בשינוי כלשהו. לא איכפת לי אם במשך זמן מסוים לא תופיע תמונה כלל, או שתופיע יד כותבת. על כל פנים, זו הצעתי, ולא אפגע אם תתבטאי כלפי בכל צורה פרובוקטיבית שהיא. יותר מזה, הרביצי עד כמה שידך משגת, אבל לענין. שלמה, רחוב יואל משה שלמון 8 —ס. אני שותקת. מפליא אותך?

ברחובות הסתיו ועל שפתיך שירת האביב, ואני הבטתי בך ולא היה לי במה לקרוא לך, ולכן הקריאה נאלמה בתוכי עם יתר הדברים הגדולים והקטנים.
„את היא? פשוטה, צעירה, כנה וחמימה? אם כן, אותך חיפשתי כדי לאהוב ולהיות בפניך כשהנני — כי כולן ידעו רק לשחק. „אם תרצי לגלות את האדם שבי, כתבי

טוב, בסדר, אני מעבירה את הבקשה, אבל לפני זה אני רוצה לומר שאם אתם מעוניינים, אל תסרתו לעשות זאת דרכי — פנו ישר אל שמואל עטר, ת.ד. 177 רמת-גן — ואל תהיו אגואיסטים כל כך. הזמינו גם אותי.

ובכן: — „הואיל ומדור זה נועד ל- התודעות — או הבה ונתחדע עם טיפוסים מיוחדים למטרה מיוחדת ומעניינת. „הואיל והקמנו חוג סגור של חובבי במה וברצוננו להרחיב אותו על ידי קליטת חומר המעוניין אך ורק במטרת העניין ש- בדבר, ולא על מנת לקבל פרס... כיוון שזה נחוץ לנו מאד... בטוחני כי הינך מכירה בדחיפות ובחשיבות העניין לפחות למען החברה — למצוא להם משהו שיספק את התארה הפנימית שלהם על ידי פורקן חברי — האין זאת? אני יודעת?
***

הקדפי שז הגורל

כמעט בכיתי, בחיי: (1159/40)

„את: „מה אכתוב לך, כדי שתיחכחי שאני מי עוניין בך באמת וכדי שתעני לסטודנט. לו הייתי פילוסוף, הייתי מתאר לך פגישה במי רומי האולימפוס של שופנהאואר... וא ריטטו.

„לו הייתי מדען — הייתי כותב לך על תורת היחסיות, ואיך אפשר למדוד את ה- מרחק שביני לבינך בקו ישר של חלומות; „לו הייתי פוליטיקאי, הייתי נואם לך נאם נלהב כדי שתשלשי בקלפי הגורל את המספר הנכון;

„לו הייתי רופא, הייתי מבצע ניתוח פלאסטי לפניו של העולם שהזדקן מרוב איפור;

„לו הייתי מהנדס, הייתי מחליף את ה- בורג החלוד שבמכונת המציאות האנושית; „לו הייתי עורך-דין, הייתי מסגנר על עצי מי, על שאני פונה אליך מעל דפי עתון. „לו הייתי יורדים, הייתי מספר לך איך שתי אוניות תועות בלב האוקיינוס, נפי גשות בלילה חשוך — ממש כמו שני בוי דדים המחפשים איש את רעהו; „לו הייתי יפה כמו מאלרון בראנדו, הייתי מעז לשלוח לך את תמונתי. „לו הייתי משורר, הייתי מתאר אותך ב- צבעי הלהט של כיסופים וחרן — עת הלכת

נערת השבוע

כן, כן, מה לעשות... לאה גאנץ בת ה-19 נמצאת כנראה בגיל, או בשלב התפתחות, בהם חושבות ה- נערות לנשום עמוק כדי להראות סקסיות. זה עובר, כמו חצבת. אבל לאה היא חמודה מאד גם בלי זה, וכשהיא עוברת ברחוב, מפנים הב- חורים את הראשים, ותוהים על פל- אי הטבע, המצמיח בכל שנה יכול חדש של נערות חמודות.

לאה, האמינו לי, נראית הרבה יו- תר נחמד במכניסים, צדים עד קצה גבול היכולת („אני אוהבת את זה“), ובסוודר, שאת הפתח שלו היא לוי בשת מאחור („אני מוצאת שזה יפה. זה אורגינאלי“). היא מזמרת ב- להקת חיל-השריון, אבל היא שואפת דווקא להיות שחקנית. שחקנית דר- מתית או קומית? „אני לא יודעת. גם זה וגם זה.“ אבל בלהקת חיל- השריון אין כעת תפקידי מישהק ל- בנות. הן רק שרות.

למרות הפגנת הבטחון העצמי, היא נערה ביישנית וסובל-לב. אין לה ניה שתוכלו לשוחח איתה ארוכות על עגנון, למשל, אך היא מסתכלת על החיים דרך עיניים אופטימיות שחורות, מוקפות ריסיס ארוכים ו- מושחרים.

אנב, אם תראו אותה ברחוב, אל תגידו לה שלום לפני שתבררו אם זאת היא או אחותה רחל, דיילת ב- לוד, הדומה לה מאוד. אין דבר, גם היא נחמדה מאוד.

ו"מטנ" טווב לעזרתך...

רכוז
ויטמינים
D+A

המדגרינה
בטעם
חדש

משמנים צמחיים מובחרים ביותר -
ללא תוספת חמרי שימור

אספרסו
ליקר קפה
STOCK